

На сѣверъ и сѣверозападъ отъ София сж: Малкитѣ Софийски балкани, Драгоманската сѣдловина, Руй и Влашкиѣ планини; мѣжду Витоша и Рила-Верила-Планина, а мѣжду Рила и Осиговската планина — Конева-Планина.

По голѣмата частъ отъ помѣнатитѣ планини иматъ направление отъ западъ къмъ истокъ, заради това най ясно понятие за орографията на България ще ни дадѣтъ разрѣзитѣ, прокарани отъ югъ къмъ сѣверъ, т. е. вертикално на направлението на планинитѣ (гледай карта № 1).

Западный разрѣзъ се начева отъ най-високитѣ връхове на Рила планина, минава прѣзъ западна Стара-Планина и се свършва въ р. Дунавъ до гр. Орѣхово.

Мѣжду планинитѣ Рила и Витоша се намира Самоковската възвишена котловина, а до нея се съгледва ниската верига. Мѣжду Витоша и Стара планина се простира Софийското поле, а до него се гледя Драгоманската сѣдловина. Стара планина прѣдставлява по разрѣза три пояса: собственно Стара планина (по срѣдата), малката планина на югъ и Вратчанский балканъ на сѣверъ. По на сѣверъ отъ послѣдний се издига малкий Вратчански балканъ Веслецъ.

Срѣдний разрѣзъ прѣсича срѣдната частъ на Стара планина; той излиза отъ Родопитѣ (до Чепеларе), минава прѣзъ гр. Пловдивъ, Срѣдня-Гора, Стара-планина, малкий балканъ и достига до р. Дунавъ (до гр. Свищовъ).

Родопитѣ се прѣдставяватъ като расклонени планини съ дълбоки долове и високи планински връхове; съгледватъ се по натагъкъ: Черна-Планина (Кара-Дагъ) Персенкъ. Мѣжду Родопитѣ и Срѣдня-Гора се пада Пловдивското поле, а мѣжду Срѣдна-Гора и Стара-Планина — Карловското поле. Мѣжду Стара-планина и Малкий балканъ е Севлиевската котловина.

Источний разрѣзъ прѣсича источната Стара-планина; той начева отъ Мустафа-Паша и минава прѣзъ Каваклий, Прѣславъ, Шуменъ и свършва въ Дунава (до гр. Силистра). Мѣжду Родопитѣ и Сакаръ планина се намира Ординското поле (западната му частъ), а мѣжду Сакаръ планина и Стара-планина вѣколко ниски бърда и Сливенското поле. Тукъ Стара-планина е виска и расклонена на три клона: южний Чаталь-Балканъ, срѣдний (собственно Стара-планина) и сѣвероисточний — Дервишъ-Балканъ (Дервентъ-Шванина). На сѣверъ отъ Дервишъ се издига Шуменското плато, Шуменското поле и Делнорманскитѣ възвишения.

Хидрография.

А. Рѣки.

Всичкитѣ рѣки които протичатъ прѣзъ Княжеството принадлежатъ на бассейнитѣ: Черноморски и Егейски (Бѣломорский); спорѣдъ това и страната въ това отношение се раздѣля на двѣ области: Черноморска и Бѣломорска. На послѣдната принадлежи югозападний край на България (Кюстендилский и частъ отъ Трънскый окръжи), цѣлата частъ на югъ отъ Балкана и долинитѣ на р. Марица и Тунджа, а на Черноморската — останалата во голѣма частъ отъ Княжеството. Водораздѣлната линия мѣжду